

سیست و سوم نماز روز عاشورا ، و آن جهار رکعت است .

در رکعت اول بکنویت سوره فاتحه بخواند و بکنویت سوره قل یا ابها الکافرون ، و در رکعت دوم بکنویت سوره فاتحه و بکنویت سوره قل هوالله ، و در رکعت سوم بکنویت سوره فاتحه و بکنویت سوره احزاب ، و در رکعت چهارم بکنویت سوره فاتحه و بکنویت سوره مافقین ، و بعد از آن نماز زیارت حضرت امام حسن علیه السلام کند .

سیست و چهارم نماز روز نوروز است ، و آن جهار رکعت است به دوسلام . در رکعت اول بکار سوره فاتحه و ده نوبت سوره انا انزلاه بخواند ، و در رکعت دوم بعد از سوره فاتحه ده نوبت سوره قل یا ابها الکافرون ، و در رکعت سوم بعد از سوره فاتحه ده نوبت سوره قل هوالله احد ، و در رکعت چهارم بعد از فاتحه ده نوبت سوره قل اعوذ برب الناس ، و بعد از سلام بسجده رود و این دعا را در سجده بخواند (متن دعا) ، و وقت این نماز بعد از فارغ شدن است از نماز ظهر و عصر و نافله آن که در اول وقت گذاره شود .

و چون نماز گذار از هر یک از نمازهای واجب و مستحب فارغ شود سنت است که به تعقیب اشتغال نماید ، و اول تعقیب سه نوبت الله اکبر گفتن است و در هر نوبت دستها را بین زدیک گوش برساند و بعد از آن بگوید (متن مفصل دعا) . و سعد از آن تسبیح فاطمه زهرا علیهمَا السلام را بجا آورد ، و آن سی وجهار نوبت الله اکبر است و سی و سی نوبت الحمد لله و سی و سه نوبت سبحان الله ، و باید که بعد از تسبیح فاطمه زهرا علیهمَا السلام سوره توحید را دوازده نوبت بخواند ، و بعد از آن دستها گشوده این دعا را بخواند (متن دعا) ، بعد از آن سجده شکر

سحا آورد . و ساد که در سحده شکر پیشانی را سخاک
گذارد که المته حاک کریلا افضل است ، و ساق و دسته ها
و سنه و سکم را بزرگ می برساند و این دعا را سخواست
(من دعا) ، سعد از آن سه نوشت گوید (من دعا) ،
سعد از آن حاصل را سرت روی خود را بر زمین گذارد و
گوید (من دعا) ، سعد از آن جای حسره را بر سر
سحده گاه گذارد و سه نوشت گوید (من دعا) ، سعد
از آن نوشت دیگر پیشانی را بر سحده گاه گذارد و صند
مرتیه شکر آشکرا گوید ، و حون سراز سحده سر دارد
دست راست را سه نوشت بر سحده گاه گذارد و هر نوشت
بر حاشیه چپ رو و پیشانی و حاشیه راست رو بمالد و گوید
(من دعا) . (جامع عیاسی ، باب دوم ، احکام
نمایزهای واحی و مستحب
و افعال واجهه در نماز)

— میتوان بزرگ میں و چیزهای غیر خوراکی که از زمین
میروید مانند چوب و برگ درخت سجده کرد . ولی احتیاط
واجب آن است که بر برگ درخت مو اگر تازه باشد سجده
نکند . سجده بر چیزهایی که خوراک حیوان است مثل
علف و کاه صحیح است ، ولی بر گیاهی که خود را آن در
بعضی از شهرها معمول است و در شهرهای دیگر معمول
نیست ، صحیح نیست ، و نیز صحیح نیست سجده بر میوه
نارس . اما سجده بر گلها کی که خوراکی نیستند صحیح
است و بردواهای خوراکی که از زمین میروید مانند گل
بنفسه و گل گاو زبان صحیح نیست . به آنکه پخته و کوزه
گلی و کاغذی که از کاه یا پنبه ساخته باشند میشود
سجده کرد .

— سرفه کردن و آروغ زدن و آه کشیدن در نماز
اشکال ندارد ، ولی گفتن آخ نماز را باطل میکند .

— در حال نماز ، اگر دیگری سلام کند ، نماز گذار باید جواب دهد "السلام علیکم" و ساده بگوید "علیکم السلام" .

— از رمه آنچه نماز را ساطل میکند آن است که سرای کار دیگر ساده صدا گیری کند ، ولی اگر سرای کار دنیا سی صد اگریه کند اشکال ندارد . همچنین ساطل میکند نماز را دست زدن و به هوا بریدن . و مکروه است در نماز که ساریش خود بازی کند یا جسمها را هم بگذارد . و بوشیدن جوراب تنگ در نماز مکروه است .

— کسیکه با ظالم مسافرت میکند باید نماز را تمام بخواند ، و اگر برای نجات دادن مظلومی با او مسافرت میکند نماز راشکته بخواند . و اگر برای فرار از دادن قرض مسافرت نماید (!) باید نماز را تمام بخواند .

— کسیکه برای کار حرام سفر نمیکند ، اگر در سفر شراب بخورد باید نماز راشکته بخواند .

— کسیکه برای معصیت سفر کرده ، موقعی که از سفر بر میگردد اگر توبه کرده باید نماز راشکته بخواند و اگر توبه نکرده باید تمام بخواند . و اگر در بین راه از قمد معصیت برگردد ، چنانچه با قیمانده راه هشت فرسخ بساشد یا جهار فرسخ رفت و برگشت ، باید نماز راشکته بخواند . و اگر برای معصیت سفر نکرده ولی در بین راه قصد کند که بقیه راه را برای معصیت بروند (!) باید نماز را تمام بخواند ، اما نمازهای را که شکسته خوانده صحیح است .

(آیة الله خمینی ، توضیح

المسائل ، احکام مستحبات
و مکروهات سعدیه ، و احکام
نماز مسافر)

دراگام روزه

از آنچه ب فعل آوردن آن در روزه واجب حرام است : اول جیزی خوردن و آشامیدن ، و بعضی از محتدهای را عقیده آنست که خوردن پوست تخم مرغ و برگ درخت روزه را باطل نمیکند و این عقیده ضعیف است . دوم انتزال منی است عمدتاً به طریق که باشد ، اما اگر روزه دار در روز محتلم شود روزه او باطل نمیشود . سوم داخل کردن حشفه (آلت) است عمدتاً در قتل یا دسر (جلوی اعقاب) آدم زنده یا مرده ، پس اگر چنین کند روزه فاعل یا مفعول هردو باطل میشود ، و اگر شخصی در روز زن خود را به زور جماع کند کفاره خود و آن زن در گردان مرد است ، و اگر زن مرد را به زور به جماع وا دارد (!) کفاره زن و مرد بر زن است . چهارم عمدتاً بر جنابت ماندن است تا وقت صبح و در زن تأخیر غسل حیض یا استحاضه یا نفاس تا وقت صبح . — و اگر طبیب حاذق گوید که علاج بیمار منحصر است در مجامعت ، و تأخیر مجامعت تا شب خطر عظیم دارد (!) در اینصورت مجامعت در روز ماه رمضان واجب میشود . پس اگر زن یا کنیزک این کس روزه واجب داشته باشد و عورتی دیگر که روزه برآ و واجب نباشد یافت نشود زن خود یا کنیز خود را میتواند که به زور مجامعت کند ، ولی برایشان ممانعت آنقدر که توانند لازم است ... و نیز واجب است مباشرت با حلal خود کردن در شب اول ماه رمضان .

— و آنچه روزه دار را ب فعل آوردن آن مکروه است
یازده امر است : اول شرخواندن اگرچه مدح حضرات
قدسات شاهد . دوم مکتب سار در حمام کردن . سوم
زنان را بوسدن با سادست سازی کردن . چهارم شاف
سرداشتن . پنجم حفشه کردن . ششم سفر خائندن .
هفتم در گوش بازینی جزی حکایت کردن . هشتم شکوفه
و گل بوکردن علی الخصوص نرگس را . نهم بیرا هن بر
خود شر کردن . دهم سرم که مشک با صرداشته باشد
در جسم کشیدن . یازدهم زنان را در آب مکث کردن .

(جامع علایی . ساب جهارم ،
احکام روره های واحدی و
مستحبی و حرام و مکروه ،
و مبطر لات روره)

— اگر شخصی پیش از اذان صح نیت روزه کند و
مستشود و درین روز بهوش آید ، احتیاط واحد آن است
که روزه آنروز را تمام کند و قضای آنرا هم سحا آورد .

— جماع روزه را باطل میکند ، اگرچه فقط بمقدار

ختنه گاه داخل شود و منی هم بیرون نباشد .

— اگر کمتر از مقدار ختنه گاه داخل شود و منی هم

بیرون نباید روزه باطل نمیشود .

— کسی که آلت ش را بریده است اگر کمتر از ختنه گاه
را هم داخل کند (!) روزه اش باطل نمیشود .

— کسی که آلت ش را بریده است اگر شک کند که دخول

شده بانه (!) روزه او صحیح است .

— اگر کسی شک کند که باندازه ختنه گاه داخل

شده بانه روزه او صحیح است .

— اگر کسی فراموش کند که روزه است، با او را
به جماع محبور نمایند (!) روزها و باطل نمیشود.

— اگر سی اختیار منی ازا و سرون آید روزه اش
باطل است.

— اگر روزه دارد در حال سرون آمدن منی از خواب
بیدار شود، واجب نیست از سرون آمدن آن جلوگیری
کند (!).

— برای روزه دار مکروه است استعمال شاف، و
اینکه بدون قصد سرون آمدن منی زن خود را سوید.

— اگر به چیز حرامی روزه خود را باطل کند، مثل
شراب وزنا، یا نزدیکی کردن ساعیال خود درحال حیض،
باید به کفاره یک بندۀ آزاد کند و دو ماہ روزه مگرد و
شصت فقر را سرگند.

— اگر روزه دار در یک روز ماه رمضان جنده
مرتبه جماع کند یک کفاره جمع باید بدهد.

— اگر روزه دار اول جماع حرام کند و بعد با
حلال خود جماع نماید یک کفاره جمع کافی است.

— اگر زنی شوهر روزه دار خود را محسور کند که
جماع نماید (!) واجب نیست کفاره روزه شوهر را
بدهد.

— اگر روزه دار در ماه رمضان با زن روزه دار
خود در حالیکه خواب است جماع نماید یک کفاره بر او
واجب نمیشود، ولی روزه زن صحیح است.

— اگر روزه ماه رمضان را عمدانگیرد و در روز
کاری که روزه را باطل میکند مکرر انعام دهد، مثلاً
جنده مرتبه جماع کند، یک کفاره کافی است.

(آیة الله حسینی، توضیح المسائل،

احکام روزه و میطانلات آن)

در احکام حج

مذاکه در حالت احرام دوازده امر مکروه است :
اول حمام رفتن . دوم شستن جامه احرام هرجند چرکین
شود . سوم بوکردن مبوه مثل سب و به و غیر آن .
چهارم تکلم کردن غیر تلبیات و قرآن و ذکر خدا و
حاجت ضروری . پنجم در جواب احادی لبیک گفتن . ششم
خوابیدن بر فرشی که سفید نباشد . هفتم تراشیدن سر
شخصی که احرام داشته باشد . هشتم غسل کردن از برای
خنک ساختن بدن . نهم آنکه جامه احرام از غیر پنهان
باشد . دهم آنکه جامه احرام میل ممل باشد یعنی
خطها داشته باشد . یازدهم آنکه سیاه باشد . دوازدهم
آنکه در ابتدای احرام جامه احرام چرکین باشد ، اما
اگر در اشای احرام چرکین شود بیوشیدن آن مکروه
نیست .

و اما آنچه در حالت احرام بجا آوردن حرام است :
اول شکار کردن یا شخصی را شکار فرمودن . اما شکار
کردن جانوران آبی در حال احرام حرام نیست (۱) و
مراد از جانور آبی حیوانی است که در آب تخم کند ، پس
۱ - الشه مزاد شکاراين جانوران در سکنه و
اطراف آن است که احرام در آنها نباشد .

شکار کردن قاز واردگ که در خسکی نعم کند حرام است ،
و شکار کردن حیوانی که گوشت آنها حرام است مثل خوک
و بله و حرخ و سار در حال احرام حلال است . اما
حانورا نی که شکار کردن آنها در حال احرام حرام است
نه حانور است و آن شر (!) و رواه و خرگوش و خارپشت
و سوسما ر ورسوع است . دوم جماع کردن است و
مقدمات آن مثل موسه و دست سازی کردن سا حلal حود و عقد
نكاح است از برای خود با از سرای دیگری ، اما رحوع
در طلاق و کنترک خربدن بقصد آنکه بعد از احمد رام
ما شرط کند حائز است . سوم گواه شدن بر عقد نکاح
و گواهی دادن بآن . چهارم بوکردن مسک و عسر و عسود
و صندل و مانند آن ، و در بوکردن گل نرگس و بنتفشه میانه
محنده دین خلاف است . پنجم بینی گرفتن محرم ارجیزهای
بد بو . ششم آنکه مرد وقت راه رفتن در سابقه اجیزی
رود که آن چیز سرمالی سرا و باشد نه در بهلوی او مثل
سایه دیوار ، اما در سایه کجا و راه رفتن مرد را جایز
است هر چند بالای سرا و ساشد . هفتم کشتن شیش از بدن
با آنرا از جامه خود بدور انداختن . هشتم سرممه
ساه در حرم کشیدن . نهم حنابستن . دهم در آئینه
نمایه کردن . یازدهم دندان کندن . دوازدهم سلاح

(حامی عباسی ، سائبیم ،
در انواع حجج و آداب آن
و امور متعلق به)

در احکام خس و زکوہ

بدانکه در اباب رکوہ دادن تأکید بس ارشده است . از آن جمله از حضرت رسالت بنی اه صلی الله علیه وآلہ منقول است که شخصی که زکوہ مال خود نمی بدهد خدای تعالیٰ در روز قبامت مار وافعی برآ و میگمارد که دست او را مگزد و طوق گردن او باشد ، و هر شتروگا و موسفندی که زکوہ اور آن داده باشند آن شخص را در زیر دست و پای خود میگیرند و شا خداران اور اشاعخ میزند تا وقتی که حساب خلائق به آخر رسد .

و زکوہ در نه چیز واجب است : طلا و نقره و گندم و جو و خرما و مویز و شتر و گاو و گوسفند . پس در کمتر از پنج شتر زکوہ نیست و تابه بیست و شش شتر نرسد زکوہ هر پنج شتر یک رأس گوسفند است ، و جون به بیست و شش رسد زکوہ آن یک نفر شتر ماده است که یک سال تمام کرده باشد و داخل سال دوم شده باشد ، و جون به سی و شش رسد زکوہ آن یک نفر شتر ماده است که داخل سال سوم شده باشد ، و جون به چهل و شش رسد زکوہ آن یک نفر شتر ماده است که داخل سال چهارم شده باشد ، (بهمین ترتیب تا یکصد و بیست و یک شتر) . و گاو تاسی نرسد زکوہ ندارد ، و جون به سی رسد زکوہ آن یک فرد گوساله است ، خواه نر و خواه ماده که در سال دوم داخل شده باشد ، و جون به چهل رسد زکوہ یک فرد گوساله است که در سال سوم داخل شده باشد . و گوسفند تابه چهل نرسد

زکوہ ندارد و جون به جیل رسد زکوہ بک رأس گوسفند است ، و جون به صد و بیست و بک رسد زکوہ دور اس گوسفند است ، و جون به دوست و بک رسد زکوہ سه رأس گوسفند است ، و جون به سعد و بک رسد زکوہ چهار رأس گوسفند است ، و جون به چهارصد رسد زکوہ در هر صد رأس بک رأس است .

و اما ارزمه آنچه خمس برآن واحب است : غیمتی که از کافران حربی بدست آید ، و هرگاه معدنی بهم رسد مثل گل ارمنی بشرط آنکه بعد از خرج کدن و حاف نمودن قیمت ، آنچه بماند ببست منقال شرعی باشد ، و زری که در زمین یافت شود پس اگر در بلاد کافران حربی یافت شده باشد دادن خمس آن واحب است ، خواه اثر اسلام برآن باشد و خواه نباشد ، و همچنین اگر در بلاد اسلام یافت شده باشد واشر اسلام برآن نباشد .

وبدانکه نصف خمس تعلق به حضرت صاحب الزمان عليه السلام دارد ، و نصف دیگر به سادات یعنی جمیع که از جانب پدر به هاشم که حد حضرت رسالت پناه ملی اللہ علیہ وآلہ وسیرت اگرچه از اولاد حضرت فاطمه زهرا علیہ السلام نباشند بشرط آنکه شیعه اثنی عشری باشند . و اما آن نصف که تعلق به حضرت صاحب الزمان عليه السلام دارد در زمان غیبت آن حضرت بر صاحب مال واجب است که به مجتهد دهد .

(جامع عساکر ، باب سوم ، احکام)

زکوہ و بیان اجتناس زکوی و

زکوہ مستحبی و احکام خمس)

— خمس را باید دو قسمت کنند : یک قسمت آن سهم سادات است و نصف دیگر آن سهم امام علیہ السلام است که در این زمان باید به مجتهد جامع الشرایط بدهند .

— به سدی که عادل است می‌نود خمس داد، ولی
به سدی که دوازده امامی نیست باید خمس بدهد.

— سلت که دامنهای است به سرمی گندم و خاصت

جو دارد زکوه ندارد، ولی علس که مثل گندم است و
خوراک مردمان صنعا می‌اند زکوه دارد.

— اگر صاحب کار و عومند و شتر و طلا و نقره در
مقداری از سال مست شود با بیهود شود، زکوه از او
ساقط نمی‌شود. همچنین است اگر موقع واجب سدن زکوه
گندم و جو و خرما و کشمش مست با بیهود شود.

— اگر در یک زمان جو گندم و جبر دیگری مثل سرچ
ولوپا بکارد فقط خرجهایی که برای جو و گندم کرده
حساب نمی‌شود، وزکوه سرچ ولوپا واجب نیست.

— کسی که زکوه بگیرد باید شیعه دوازده امامی
باشد، و اگر از راه شرعی شیعه بودن کسی ثابت شود،
و بعداً زکوه تلف شود و معلوم شود شیعه نشوده^(۱)
لازم نیست دوباره زکوه بدهد.

— اگر انسان زکوه به پرسش بدهد که خرج زن و
نوکر و گلفت خود نماید اشکال ندارد.

— پدر میتواند به پرسش زکوه بدهد که زن بگیرد،
پرهم میتواند به پدرش زکوه بدهد که زن بگیرد.

— سید نمیتواند از غیر سید زکوه بگیرد، ولی
اگر خمس و سایر وحوهای کفایت مخارج او را نکنند
میتواند از غیر سید زکوه بگیرد.

(آیةالله‌خمیسی، توضیح المسائل، احکام
خمس و زکوة و مسائل متفرقه زکوة)

درا حکام معا مسلط

— بدانکه خریدن و فروختن سجهای که درشکم مادر و پشت بدر باشد تنها یعنی بی آنکه جمیزی به آن خصم کند مگروه است، و نیز بیع بنده گریخته و مرغ درهوا، و خریدن و فروختن پشمی که برپشت حیوانات باشد تنها جائز نیست، و مگروه است معامله کردن با کرداشان و سفلگان و دوستان و اهل برص و جدا م، و معامله کردن با یهودی و نصاری و محسوس، وزرگری کردن، و فروختن کثیر حامله که اورا خریده باشد و بعد از چهارماه با و دخول کرده باشد، و خریداری نمودن خوبیان چون برادر و عم و خال، و فروختن فرزند کثیری که از زنا حامله شده باشد.

و مکروه است که بعد از خریدن غلام و کنیز اسما
ایشان را تغییر بدهد و با شیرینی به ایشان بخوراند .
و مکروه است سفر دریا کردن جهت تجارت هرگاه ظن
غالب سلامتی باشد یعنی در غیر تلاطم امواج دریا .
و مکروه است دانستن غلام و کنیز قیمت خود را در
وقت خریدن .

و میان محنّه‌های خلاف است در آنکه گرو کردن مرغ
در هوا و ماهی در دریا آیا جایز است یا نه ؟
و حرام است اجاره دادن طفل و محنون و سفید و
مفلس ، و اجاره گوسفند نرکه برگوسفند ماده ادارند ،
و اجاره دادن کسی حبّت تصویر صورت‌های سایه‌دار و مکروه
است اجاره شخصی جبّت گربه کردن به باطل ، اما جبّت
نوحه به حق حائز است .

(جامع عباسی ، ساسهم ، در
تحارب و کس واج و سنت و
صالح و حرام و مکروه و
آداب و احکام آن)

— از معاملات مکروه است : ملک فروشی ، کفن
فروشی ، قصاصی ، خرید و فروش گندم و هو ، معامله سا
مردمان پست ، معامله بین اذان صبح و اول آفتاب .

— و از معاملات باطل است : خرد و فروش سول
و غایط و مسکرات ، خرید و فروش چیزهایی که مال نست ،
معامله آلات قمار و موسیقی .

— معامله روغنی که از حیوان بعد از جان دادن
آن مگیرند ، چنانچه در شهر کفار از دست کافر
مگیرند و از حیوانی باشد که اگر ریگ آنرا سرند خون
از آن جشن میکند باطل است .

— اگر یک من گندم را مثلاً به یک من گندم و یک
قرآن پول سفروش ربا است ، بلکه اگر چیزی زیادتر
نگیرد ولی شرط کند که خریدار عملیه رای او انعام
دهد ، باز هم ربا است ، و گناه یک درهم ربا زرگتر از آن
است که انسان هفتاد مرتبه با کسی که با او محروم است
زیانکند . ولی اگر ده تا تخم مرغ بدهد و بازده تا
بگیرد اشکال ندارد .

— اگر مسلمان از کافری که در پناه اسلام نیست را بگیرد اشکال ندارد ، و نیز پدر و فرزند وزن و شوهر میتوانند از یکدیگر ربا بگیرند .

— فروختن اسی که فرار کرده صحیح نیست ، ولی اگر بنده‌ای را که فرار کرده همراه با یک فرش یا نظر آن بفروشد ، اگرچه آن بنده پیدا نشود ، معامله صحیح است ، و در غیر بنده معامله مشکل است .

— اگر بخواهند میوه‌ای را که بر درخت است ، پیش از آنکه گلش ببریزد بفروشند ، باید چیری از حاصل زمین مانند سبزیها را با آن بفروشند .

— اگر خرمائی را که زرد یا سرخ شده بر درخت بفروشند اشکال ندارد ، ولی نباید عوض آنرا خرما بگیرند . فروختن خیار و بادنجان اشکال ندارد .

— بچه صغیری را که ولی ندارد بدون اجازه مجتهد نمیتوان اجیر کرد . ولی کسی که به مجتهد دستری ندارد میتواند از یکنفر مؤمن که عادل باشد اجازه بگیرد و اورا اجیر نماید .

— اگر کسی بچه‌ای را ختنه کند و ضرری با آن بچه برسد یا بمرد ، چنانچه بیشتر از معمول بریده باشد خامن است ، و اگر بیشتر از معمول نبریده باشد خامن نیست .

(آیة الله خمینی ، توصییح المسائل ، احکام خرب و فروش و معاملات مکروه و ساطع)

در احکام نکاح

دانکه مکروه است نکاح زنان سفیه ، و نکاح دختری که نگاه به عورت مادر او کرده باشد ، و نکاح زن سنی ، و نز از مکروهات است : عقد کردن در وقتی که قمر در برج عقرب باشد ، و عقد کردن در سه روز آخر ماه ، و ترک بسم الله کردن در حالت دخول ، و در حال جماع نگاه کردن به فرج زن ، ولی کراحت دیدن اندرون آن بیشتر است و بعضی از محتهدین این را حرام میدانند ، و در حدیث آمده که اگر فرزندی در این حال حاصل آید کور خواهد بود . و مکروه است سخن گفتن در حال جماع خصوصاً مرد را مگر ذکر خدای تعالی (!) ، چه در حدیث آمده که اگر در حال جماع سخن گویند فرزندی که حاصل شود گنگ خواهد بود . و مکروه است نکاح زن با مرد فاسق خصوصاً اگر شرابخوار یا سنی یا مستضعف باشد ، و مکروه است نکاح کردن زنان سیاه پوست سوای زنان صلکت نوی ، و مکروه است ربختن می در غیر فرج زن آزادی که به عقد دوام اور اخواسته باشد ، بسی اذن او ، و مکروه است خوابیدن میان دو زن آزاد ، اما خوابیدن میان دو گنبد مکروه نیست .

و حرام است دخول کسی برگنیزی که پسرا و بسد و دخول کرده باشد ، اما اگر هر یک از پدر و پسر زن یکدیگر را به شبهه دخول کنند (!) آیا بر دیگری حرام میشود یا نه مبانه محتهدین در آن اختلاف است ، و اصلاح

آن است که حرام نمی‌شود . همچنین خلاف است مانند
محتجه‌های در اینکه کثیری را که پدر یا پسر دست به شهود
به او مالیه باشد بانگاه کرده باشد به جایی که
غیر از آفای کسی دیگر دست نتواند مالیدن و گاه کردن ،
آبایه محرد گاه کردن سادست مالیدن کی حرام مؤبد
نمی‌شود بر دیگری ، اقرب آن است که حرام نمی‌شود بلکه
مکروه است . و بعضی از محتجه‌های برا آمد که اگر سردت
مالیه باشد بر بدر حرام نمی‌شود ، اما اگر بدر دست
مالیه باشد بر بزر حرام نمی‌شود .

و اگر زن بزرگ شخصی زن کوچک اورا سردت (!)
هردو برشوهر حرام نمی‌شوند هرگاه به زن بزرگ دخول
کرده باشد ، و اگر دخول نکرده باشد زن بزرگ حرام
نمی‌شود وس .

و زنانی که شوهر داشته باشند و حمعی با ایشان
زنگند دراین صورت آن زنان برا آنها که به آنها
دخول کرده‌اند حرام مؤبد نمی‌شوند .

و دختران عمه و خاله برکسی که با عمه و خاله خود
زنگند حرام مؤبد نمی‌شوند . اما اگر به عمه و خاله
به شهه دخول کرده باشد یا عقد دختران ایشان بیش
از زنای ایشان واقع شده باشد حرام نمی‌شوند .

و حرامند مادران و دختران و خواهراں مردانی که
با ایشان لواطه کرده باشند و تمام یا قسمی از جنفه
(آلت) در مقعد ایشان غایب شده باشد . دراین
صورت مادران و خواهراں و دختران شخص لواط دهنده بر
لواط کننده حرام مؤبد نمی‌شوند هرگاه عقد ایشان بیش
از لواطه کردن نباشد ، ولی میان محتجه‌های خلاف است در
حRAM بودن مادر او (!) و دختر دختر او ، اما
یقین است که دختر خواهر او حرام نمی‌شود .

و در حرام بودن جمع میانه عمه و خاله و دختر

برادر و دختر حوا هر هرگاه کیم ساند خلاف است میانه
محتجه‌های ، و افضل المأمورین بهاء الملة والدنس محمد
طاب شریعه شر در این مسئله با ایشان متفق نوده‌اند ،
زیرا که در این ساند حدیثی بنظر نرسیده است .

و دختری که هنوز نه سال نداشته باشد و شوهر
با او دخول کند و مخرج حفظ و سول با مخرج سول و غایط
او بکی شود بر شوهر حود حرام مؤبد مشود ، اما اگر
دختر بالغ باشد و شوهرش جون با او دخول کند این حال
وافع نبود آیا حرام مؤبد مشود یا نه ؟ میانه محتجه‌های
در آن خلاف است . همچنین خلاف است در اینکه اگر بکارت
ذخیری را بانگشت برند آیا حرام مؤبد مشود یا نه ؟
و اقرب آن است که حرام نمیشود .

و هرگاه هریک از دو شخص ، دختر خود را به نکاح
دیگری دهد که مهر هریک از آنها فرج دیگری باشد
این نکاح باطل است و آنرا شفار میگویند .

(حامی عباسی ، ساند باردهم ،
در نکاح واحد و سنت و حرام
ومکروه و مباح و نکاح
متعدد و کسر)

× × ×

— بدآنکه در خوابیدن شب پیش زنان میانه
محتجه‌های اختلاف است که آیا واجب است یا نه ؟ بعضی از
محتجه‌های گفته‌اند که واجب نیست مگر آنکه میانه ایشان
ابتدا به قسمت کند و بعضی از محتجه‌های برآورده که اگر
کسی یک زن داشته باشد قسمت واجب نیست . پس اگر مرد
ذیاده از یک زن داشته باشته باشد برای ولازم است

که در هر جهارست بک نزد او خواهد ، بس اگر دو زن
داشته باشد دوش بیش ایشان بخواهد و دوش دیگر هر که
خواهد بخواهد ، و اگر سه زن داشته باشد سه شب
پیش ایشان بخواهد و بکش هر که خواهد بخواهد ، و اگر
چهار زن دائمی داشته باشد واحد است که هر شب بیش یکی
از ایشان بخواهد . و روز پیش زمان بودن لازم نست .

و در شب حواسیدن میانه زمان استدا به زنی کند که
سام او به قرعه ببرون آید . و اگر کسی بیک زن آزاد
داشته باشد و بکش کنیز ، دوش بیش زن آزاد بخواهد و
بکش پیش کنیز و پسح شب دیگر هفته (۱) هر که خواهد
بخواهد . و اگر شوهر به سفر رود شب خوابیدن پیش
زنان سافط مشود ، و آیا قضای آن بر شوهر واحد است
یا نه ؟ میانه محتدهین در این باره اختلاف است . و
واجب در شب خوابیدن پیش زن آن است که نزدیک او
بخواهد ، اما دخواه گودن بروز نلارم نسبت مگر درجهار ماه
یکنوبت . و کسیکه بواسطه مانعی شب پیش زنان خسود
نتواند خوابید چون پاسخان و شگردان ، روز ایشان
بحای شب ایشان است .

و اگر دختر بکر به خانه شوهر آرند باشد هفت شب پیش او
خوابیدن و اگر بکر نباشد سه شب پیش او بخواهد . و جائز نیست
که زن عوض شب خوابیدن حیزی از شوهر بگیرد ، و اگر شوهر در
شب پیش زنان بر ایشان ظلم کند واجب است که آن را فصا
کند بقدر آنچه پیش ایشان بخوابیده باشد .

— بدانکه بمحض دخول کردن در قُبل یا در ذُر
زن ، پرداخت مهر او واجب میشود ، خواه به عقد صحیح
باشد و خواه به شبیه ، و ممکن نیست که دخول بی مهر

۱- البته شرعاً اشکالی ندارد که هفته هشت شب داشته باشد .

باشد . و واحب است در یکبار دخول کردن الا بک مهر ،
مگر در پنج موضع : اول آنکه شخصی کنیز دیگری را
به شبهه دخول کند و در اشای دخول کردن آفای آن
کنیز اورا بفروشد و تاتمام نشدن دخول در ملک آفای
دوم ساند ، و بعضی از محتهدین گفته اند که در این
صورت دخول کننده دو مهر میدهد ، بکی به آفای اول و
یکی به آفای دوم . دوم آنکه زن پسر را پدر به
شبهه دخول کند ، درین صورت بعضی از محتهدین سرآند
که پدر دو مهر میدهد ، یک مهر به زن جهت دخول با و
و یک مهر به پسر خود جهت فسخ نکاح میانه پسروزن .
سوم آنکه شخصی زنی را نکاح کند و پسرا و دختر آن زن را
نکاح کند ، آنگاه دختر را پدر به شبهه و طی کند و ما در
را پسر ، درین صورت هر کدام زودتر دخول کرده باشد مهر
آن زنی را که به شبهه دخول کرده با اضافه نصف مهر زن
خود را میدهد ، و آنکه بعد از او دخول کرده نیز یک
مهر و نصف مهر میدهد و در نصف مهر رجوع میکند بر کسی که
پیشتر دخول کرده باشد . پس آن کس که پیشتر دخول
کرده باشد دو مهر میدهد . چهارم آنکه هرگاه شخصی
دو زن را در دو وقت عقد کرده باشد و بازنی که آخر عقد
کرده است دخول کند ، و آنگاه ظاهر شود که یکی مادر
و دیگری دختر بوده ، درین صورت آن زنی که به شبهه
دخول به او واقع شده تمام مهر را میگیرد و آن زنی
که پیشتر عقد او کرده اند نصف مهر را میگیرد ، پس به
سبب دخول کردن یک مهر و نصف میدهد . پنجم آنکه با
زن بیائمه یعنی زنی که از حیض دیدن مأیوس شده باشد
دخول کند و در اشای دخول کردن اورا طلاق گویی
درین صورت مهر مسحی و مهر المثل با آن زن میدهد ، واگر

در نانی عقد کند دومهر مسمی میدهد .
(جامع عباسی ، بابدوازدهم ، اقسام
طلاق از واج و حرام و مکروه و سنت)

× × ×

— بدانکه : هریک از مرد یا زن پیش از عقد نکاح
دیوانه باشد ، خواه دیوانگی او دائمی باشد و خواه
دوری ، و خواه دخول کرده باشد و خواه نکرده باشد ، فسخ
نکاح میتواند کرد ، اما اگر بعد از عقد دیوانگی حادث
شود درینصورت مرد نکاح را فسخ نمیتواند کرد ، اما زن
نکاح را فسخ نمیتواند کرد .

و اگر مرد پیش از عقد خصی باشد یعنی خصیه
نداشته باشد زن فسخ نکاح خود میتواند کرد ، اما اگر
بعد از عقد حادث شود فسخ نمیتواند کرد . همچنان
است حکم کسیکه خصیه اورا کوفته یا بریده باشد پیش
از دخول ، ولی اگر بعد از دخول باشد در باره خصیه
بریده مجتهدین را دوقول است ; اگر یک خصیه را بریده
باشند و خصیه دیگر باشد زن اختیار فسخ ندارد .

و اگر هریک از زن یا شوهر جذام داشته باشند
فسخ نکاح میتوانند کرد ، ولی بسی از مجتهدین جذام
را فقط در زن عیب میدانند و میگویند اگر مرد جذام
داشته باشد زن فسخ نکاح او نمیتواند کرد .

و اگر زن قرن داشته باشد ، و قرن چیزی است
 مشابه استخوان که در فرج زن بهم میرسد و مانع از
 دخول کردن میشود ، درینصورت مرد فسخ نکاح او
 میتواند کرد .

و اگر زن عقل داشته باشد ، و آن حمزی اسکه در فرج زن بهم صرسد مثاہ گونت باره که ماسع دحوال میشود ، در اینصورت سرفول بعضی از مجتهدین صردرافسح نکاح او مرسد .

و اگر زن رتفق داشته باشد ، و آن بهم آمدن فرج و روشنیدن گوسروی آن است سوی که دحوال کردن سان دنوار باشد ، بر قول بعضی از مجتهدین مرد در اینصورت فسح نکاح او مستواند کرد .

و اگر مخرج سول و حضبا مخرج سول و غایط زن کی باشد ، در اینصورت مرد فسح نکاح او مستواند کرد .

و اگر هر یک از زن و شوهر ختنی باشد ، درس صورت بعضی از مجتهدین گفته اند که فسح نکاح مستواند کرد . وسانکه خسار فسح موری است ، و در فسح کردن نکاح به عبادت حاکم شرع شرط نیست .

(جامع عیاسی ، باب دوازدهم .
در شروط طلاق و طلاق ساینس
و رحمی و حلیع و میارات)

× × ×

— عقد ازدواج بر دو نوع است : عقد دائم که مدت زناشویی در آن معین نشود ، و عقد غیر دائم که مثلا زن را به مدت یک ساعت یا یک روز یا یکماه یا یکسال یا بیشتر عقد نمایند ، وزنی را که با این قسم عقد کنند متغیر یا صیغه صیغه نمایند .

— زن و مرد تا یقین نکنند که وکیل آنها صیغه را خوانده است ، نمیتوانند بیکدیگر نگاه محروم نمایند ، و گمان نه اینکه وکیل صیغه را خوانده است کافی نیست .

— صبغه عقد ازدواج باید به عرسی صحیح حوانده شود ، بدون یک حرف غلط ، و کمکه دستور زبان عربی را نمیداند اگر قرائتی صحیح باشد میتواند عقد را بخواند .

— بدر وحد پدری میتوانند سرای فرزند نابالغ یا دیوانه خود که به حال دیوانگی بالغ شده است ازدواج کنند و بعد از آنکه آن طفل بالغ شد بادیوانه عاقل گردید ، اگر ازدواحی که سرای او که بردهاند مفیدهای مداشته نمیتوانند آنرا بهم بزند .

— دختری که بعد سلوغ رسیده ومصلحت خود را شخص مبدهد ، اگر بخواهد شوهر گند جانمایه ساکره ماند باید از پدر یا جد پدری خود اجازه بگیرد ، ولی اجازه مادر و مادر لازم نیست .

— اگر پدر یا جد پدری سرای پسر نابالغ خود زن بگیرد ، بسیار باید بعد از بالغ شدن خرج آن زن را بدهد .

— اگر مرد بعد از عقد بفهمد که زن یکی از این هفت عبارا درد میتواند عقد را بهم بزند : اول دیوانگی . دوم خوره . سوم برص . چهارم کوری . پنجم شل بودن . ششم آنکه راه سول و حض و غابط او یکی شده باشد ، ولی اگر راه حض و غابط او یکی شده باشد بهم زدن عقد اشکال دارد . هفتم آنکه گوشت با استخوانی یا غدهای در فرج او باشد که مانع بزدیکی گردد .

— اگر زن بعد از عقد بفهمد که شوهر او دیوانه است ، یا آلت مردی ندارد ، یا عین است و نمیتواند وظی نماید ، یا تحمیه ای اور اکشیده‌اند ، میتواند عقد را بهم بزند .

— اگر ایمان بیش از آنکه دختر عمه یادداشت
حاله خود را بگیرد با مادر آیان رنگاند دیگر
نمیتواند با آیان ازدواج نماید ، ولی اگر ساده‌تر
عمه با دختر حاله خود ازدواج نماید و بیش از آنکه سا
آیان نزدیکی نماید با مادرش زنگاند عقد آیان
انگال ندارد .

— اگر سارنی غیر از عمه و خاله خود زنگاند .
احساط واحد آن است که بادختر او ازدواج نماید ، ولی
اگر زنی را عقد نماید و با او نزدیکی کند و بعد با مادر
او زنا کند آن زن سراو حرام نمیشود ، و همچنان اس
اگر بیش از آنکه با او نزدیکی کند با مادر او زنا
نماید .

— زن شوهر دار اگر زنا بدده سرنوهر خود حرام
نمیشود .

— مادر و خواهر و دختر بسری که لواط داده سر
لواط کننده حرام است ، اگرچه لواط کننده وللواط
دهنده بالغ نباشد ، ولی اگر گمان کند که دخول شده ،
یا شک کند که دخول شده بانه ، برآ و حرام نمیشوند .
— اگر با مادر یا خواهر بادختر کسی ازدواج
نماید و بعد از ازدواج با آن کس لواط کند ، آنها سر
او حرام نمیشوند .

— اگر کسی دختر نابالغی را برای خود عقد کند ،
و بیش از آنکه نه سال دختر تمام شده باشد با او دخول
کند ، چنانچه راه سول و حض بارا ه حیض و غایط اوراییکی
نماید دیگر ناید با او نزدیکی کند .

— زنی که عقد دائمی شده نباید بدون اجازه
شوهر از خانه ببرون رود ، و باید خود را برای هر لذتی
که شوهرش میخواه تسلیم او کند . و اگر در این موارد

اطاعت شوهر را مکنند گناه کار است و حق غذا و لباس و منزه
ندارد.

— زنی که صبغه شده اگرچه آستین شود حق حرجی
ندارد ، واز شوهر ارت مسخرد .

— اگر در حال ساجاری ، زن بخواهد زن دیگرها
مردی غیر از شوهر خود را تنقیه کند با عورت اورا آپ
مکنند باید حیری در دست کنند که دست او به عورت آن
مرد نرسد ، و همچنان است اگر مرد بخواهد مرد دیگر
با زنی غیر زن خود را تنقیه کند یا عورت اورا آپ
نکشد .

— اگر مرد برای معالجه زن نامحرم ناچار باشد
که اورانگاه کند و دست به بدن او بزند اشکال ندارد ،
ولی اگر بانگاه کردن بتواند معالجه کند نباید دست
به بدن او بزند . و اگر با دست زدن بتواند معالجه کند
نباشد اورانگاه کند .

— اگر انسان برای معالجه کسی ناچار شود که
به عورت او نگاه کند ، بنا بر احتباط واحب ساید آئینه
را در مقابل گذاشته و در آن نگاه کند .

— اگر زن بگوید پائشه ام نباید حرف اوراق بول
کرد ، ولی اگر بگوید شوهر دارم حرف او قول است .

— مستحب است در شوهر دادن دختری که به نه سال
رسیده و مکلف شده است عجله کنند . حضرت صادق علیه
السلام فرمودند یکی از سعادتهاي مرد آن است که دخترش
در خانه او حضن نبيند .

— هرگاه مرد در روزه ماه رمضان یا در حال حضن
زن با او نزدیکی کند معصیت کرده ولی اگر بچهای از
آنان بدبند آید (!) حلال زاده است .

— برای شبردادن بچه سزاوار است که مادر از
شوهر خود مزد نگیرد ، و اگر بخواهد بیشتر از دایمه

مرد نکرد سوهر متواند بده را ارا و گرفته و بدهاید
بدهد .

— رس کند به سالی‌نام سده عده سهارده بسی
اکرده شوهرش را او نزدیکی کرده ساده بعده از طلاق
متواند فوراً سوهر کند .

— این‌ای عده طلاق از موافق است که خواهد بود
صفه طلاق تمام مسود ، خواه زن سداده با حسر .

— اگر باری نا محرومی گمان اینکه عمال حسود
او است نزدیکی کند ، جه رن بدادد که او نوهرش
بست وحه گمان کند که شوهرش مسانت ، ساید عده
نگهدارد .

— اگر باری که مداده عمالش بست رن اکند ،
حسانجه زن نداده که آن مرد شوهرش نیست ، بنابر
احناظ واحد باید عده نگهدارد .

— اگر کسی زن خود را بدون اینکه او فهمد طلاق
بدهد و مثلًا بعد از یکسال بگوید بکمال پیش ترا طلاق
دادم ، و سرعاً هم شاست کند ، متواند چیزهایی را که
در این مدت برای زن تهیه نموده واو مصرف نکرده است
بس بگیرد ، ولی چیزهایی را که مصرف کرده نمیتوانند
مطالعه کند .

— وارد نمودن منی مرد در رحم زوجه او سا
آلانی مثل آب دزدک اشکال ندارد ، بشرط آنکه مرد منی
خود را بوجه حلالی مدت بساورد . ولی اگر منی مردرا
در رحم زنش وارد نمودند جه بوجه حلال وجه به بوجه
حرام ، واز آن بجه تولید شد اشکالی نیست . اگر منی
مردی را داخل رحم زن اجنبیه نمودند و معلوم شد بجه
از آن منی است ، پس اگر این عمل بطور شبیه بوده
یعنی گمان میگرد زن خودش هست وزن نیز گمان میگیرد